



Datum van inontvangstneming : 02/05/2023

**Zaak C-157/23**

**Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing in de zin van artikel 98, lid 1 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie**

**Datum van indiening:**

13 maart 2023

**Verwijzende rechter:**

Corte suprema di cassazione (Italië)

**Datum van de verwijzingsbeslissing:**

6 maart 2023

**Verzoekster tot cassatie:**

Ford Italia SpA

**Verweerders in cassatie:**

ZP

Stracciari SpA

---

**Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding**

Cassatieberoep tegen een arrest van de Corte d'appello (rechter in tweede aanleg, Italië) waarbij verzoekster, de leverancier van een auto met een defecte airbag, buitencontractueel aansprakelijk is gesteld en is veroordeeld tot vergoeding van de schade die daardoor aan de koper van het voertuig is berokkend, omdat verzoekster de fabrikant van het voertuig niet in het geding heeft geroepen. De verplichting om vast te stellen wie de fabrikant is, die rust op de leverancier die wil worden vrijgesteld van aansprakelijkheid voor door gebrekkige producten veroorzaakte schade, houdt volgens de Corte d'appello namelijk in, met het oog op een betere bescherming van de consument, dat de aangewezen fabrikant in het geding wordt geroepen, waarbij de leverancier slechts buiten het geding kan worden gesteld indien de aldus aangewezen fabrikant in het geding is geroepen.

## **Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing**

Verzoek krachtens artikel 267 VWEU om uitlegging van artikel 3 van richtlijn 85/374/EEG.

## **Prejudiciële vraag**

Is een uitlegging volgens welke de aansprakelijkheid van de producent wordt uitgebreid tot de leverancier, zelfs indien de leverancier zijn naam, merk of ander onderscheidingsteken feitelijk niet op het goed heeft aangebracht, louter op grond dat de leverancier een naam, merk of ander onderscheidingsteken heeft die of dat geheel of gedeeltelijk overeenstemt met de naam, het merk of een onderscheidingsteken van de producent, verenigbaar met artikel 3 [, lid 1] van richtlijn 85/374/EEG, en zo niet, waarom?

## **Aangevoerde bepalingen van Unierecht**

Richtlijn 85/374/EEG van de Raad van 25 juli 1985 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken (hierna: „richtlijn”): artikel 3 en de vierde en de vijfde overweging.

## **Aangevoerde bepalingen van nationaal recht**

D.p.r. n. 224 – Attuazione della direttiva [85/374/CEE], ai sensi dell’art. 15 della legge 16 aprile 1987, n. 183 (presidentieel besluit tot omzetting van richtlijn [85/374/EEG] overeenkomstig artikel 15 van wet nr. 183 van 16 april 1987) van 24 mei 1988 (hierna: „besluit”).

Artikel 3 „Producent”: „1. Als producent wordt aangemerkt de fabrikant van een eindproduct of een onderdeel daarvan en de producent van de grondstof. [...] 3. Als producent wordt tevens aangemerkt de persoon die zich als zodanig presenteert door zijn naam, zijn merk of een ander onderscheidingsteken op het product of op de verpakking aan te brengen.”

Artikel 4 „Aansprakelijkheid van de leverancier”: „1. Indien niet is vastgesteld wie de producent van het product is, heeft de leverancier die het product bij de uitoefening van een commerciële activiteit heeft gedistribueerd dezelfde aansprakelijkheid indien hij de gelaedeerde niet binnen drie maanden na daarom te zijn verzocht, de identiteit en de woonplaats mededeelt van de producent of van degene die hem het product heeft geleverd. [...] 5. De derde die als producent of als eerdere leverancier is aangewezen kan in het geding worden geroepen op grond van artikel 106 van de codice di procedura civile (wetboek van burgerlijke rechtsvordering), en de leverancier die verweerder is in het geding kan buiten het geding worden gesteld indien de aangeduide persoon verschijnt en de aanwijzing

niet betwist. In het in lid 3 bedoelde geval kan de verweerder vorderen dat de verzoeker wordt veroordeeld tot vergoeding van de kosten die hij voor de oproeping heeft gemaakt.

### **Korte uiteenzetting van de feiten en van de procedure**

- 1 ZP heeft de vennootschappen Stracciacari SpA als verkoper en Ford Italia SpA als fabrikant van zijn auto Ford Mondeo Ghia gedaagd te verschijnen voor de Tribunale di Bologna (rechter in eerste aanleg Bologna, Italië) en daarbij gevorderd dat zij worden veroordeeld tot vergoeding van de schade die hij heeft geleden bij een auto-ongeluk waarbij de airbag van de auto niet heeft gewerkt.
- 2 Ter terechtzitting heeft Ford Italia ontkend de fabrikant of producent te zijn en Ford Werke Aktiengesellschaft – die deel uitmaakt van haar industriële groep – als producent aangewezen, zoals bleek uit de verkoopfactuur. Zij betoogde ook niet aansprakelijk te zijn voor het gestelde gebrek van het product, aangezien de leverancier niet aansprakelijk is indien de producent is geïdentificeerd en hoe dan ook zijn identiteit aan de consument blijkt te zijn meegedeeld, zoals in casu het geval is.
- 3 De Tribunale di Bologna heeft de vordering toegewezen. Ford Italia heeft hoger beroep ingesteld, dat de Corte d'appello di Bologna (rechter in tweede aanleg Bologna, Italië) heeft verworpen op grond dat „haar positie is gelijkgesteld met die van de niet in het geding geroepen producent”. Net als de Tribunale di Bologna heeft de Corte d'appello de aangevoerde bepaling (artikel 4 van het besluit) namelijk aldus uitgelegd dat de leverancier, om buiten het geding te worden gesteld, niet alleen de identificatiegegevens van de producent moet vermelden, maar de producent ook in het geding moet roepen, met het oog op een betere bescherming van de consument.
- 4 Ford Italia heeft tegen dit arrest cassatieberoep ingesteld.

### **Voornaamste argumenten van de partijen in het hoofdgeding**

- 5 Verzoekster tot cassatie betoogt om te beginnen, op basis van een aantal arresten van de Corte suprema di cassazione en op grond van artikel 3, lid 3, van de richtlijn, dat de uitlegging van artikel 4 van het besluit dat aan het bestreden arrest ten grondslag ligt onjuist is en dat artikel 4 in casu zelfs niet van toepassing zou moeten zijn, aangezien is vastgesteld wie de producent is. In elk geval verzoekt zij, voor het onwaarschijnlijke geval dat de Corte suprema di cassazione de uitlegging van de Corte d'appello aannemelijk acht, om een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie voor te leggen teneinde na te gaan of die uitlegging in overeenstemming is met de bepalingen van de richtlijn die bij artikel 4 in nationaal recht moeten zijn omgezet.

- 6 Ford Italia zou dus niet aansprakelijk zijn, zelfs niet op grond van artikel 3, lid 3, van het besluit, een bepaling die inhoudt dat de aansprakelijkheid van de producent ook wordt uitgebreid tot de leverancier die zijn naam, merk of ander onderscheidingsteken op het product of de verpakking ervan aanbrengt.
- 7 Artikel 3, lid 3, bestraft met die uitbreiding immers uitsluitend de leverancier die zich als producent presenteert, dat wil zeggen degene die door een bepaalde gedraging om eigen redenen (reclame, commerciële of andere redenen) zijn eigen merk aan het fabrieksmerk toevoegt, waardoor de consument niet met zekerheid kan zeggen wie de producent is. Verzoekster tot cassatie heeft, hoewel zij net als de producent het element FORD in haar handelsnaam heeft, echter niets gedaan om op het product een element *aan te brengen* dat bij de consument verwarring kan wekken. Bovendien baseert de Corte d'appello de aansprakelijkheid van verzoekster tot cassatie uitsluitend op artikel 4 van het besluit.
- 8 Verzoekster tot cassatie is zich ervan bewust dat de Corte suprema di cassazione recentelijk een andere uitlegging aan artikel 3, lid 3, van het besluit heeft gegeven dan haar uitlegging, in een zaak betreffende een vergelijkbare situatie, te weten door een gebrekking product veroorzaakte schade, waarin Ford Italia eveneens als distributeur handelde. In dat arrest heeft de Corte suprema di cassazione geoordeeld dat de aansprakelijkheid wordt gelijkgetrokken indien de onderscheidingstekens waarmee de fabrikant enerzijds en de distributeur/leverancier/importeur anderzijds een product in de handel brengen, uit het oogpunt van de consument objectief volledig of overwegend overeenstemmen.
- 9 In het onwaarschijnlijke geval dat de Corte suprema di cassazione de voorkeur geeft aan deze ruimere uitlegging van de betrokken regel, vraagt verzoekster tot cassatie bijgevolg om het Hof van Justitie te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 3, lid 1, van de richtlijn, dat bij artikel 3, lid 3, van het besluit in nationaal recht moet zijn omgezet.

### **Korte uiteenzetting van de motivering van de prejudiciële verwijzing**

- 10 De Corte suprema di cassazione heeft geoordeeld dat de door de Corte d'appello aan artikel 4 van het besluit gegeven uitlegging onjuist is en dat de onderhavige zaak onder artikel 3 van het besluit valt. Deze rechter vraagt zich evenwel af wat de precieze draagwijdte is van de woorden in lid [1] daarvan „door zijn naam [...] aan te brengen”, dat wil zeggen, of a) deze bewoordingen uitsluitend betrekking hebben op een feitelijke aanbrenging van het onderscheidende bestanddeel op het product door een persoon die niet de producent is, met de bedoeling gebruik te maken van de verwarring omtrent de producent, dan wel b) ook een eenvoudige en onbedoelde overeenkomst van bestanddelen van de eigen identificatiegegevens omvat, zoals het geval is bij verzoekster tot cassatie met betrekking tot het onderscheidend bestanddeel FORD.
- 11 De ruimere uitlegging onder b) lijkt de Corte suprema di cassazione aanvaardbaar vanuit het oogpunt van consumentenbescherming; dat geldt volgens die rechter

echter ook voor de engere uitlegging onder a) die verzoekster in overweging geeft, met het oog op de afweging van de belangen van de betrokken partijen. De tekst van de bepaling, die een getrouwe weergave van artikel 3, lid 1, van de richtlijn geeft, laat beide lezingen toe.

- 12 De vraag is relevant voor de beslechting van het hoofdgeding omdat indien de ruimere uitlegging juist is, het beroep ongegrond zou zijn, terwijl in het tegengestelde geval het beroep zou moeten worden toegewezen.